

Bilag 25.

Til orientering.

Nedenstående presseudtalelse, som er vedtaget i Danmarks Landbougdoms erhvervs-politiske udvalg med gdr. Kresten Bonefeld som formand og med forstander Peder Nygaard som supplerende ordfører, er den 10. maj 73 meddelt Ritzaus Bureau fra D L's sekretariat.

I de politiske bestræbelser for at opnå forlig om fremtidige bestemmelser for erhvervelse af landbrug føler landbougdommen sig som politisk kastebold.

Landbougdommen anser landmandsuddannelsen som den eneste reelle mulighed for at skaffe sig en præference, når det gælder lovgivning om kriterier for retten til at erhverve sig dansk landbrug, og når det gælder andre ordninger, som skal lette etableringssituationen.

I sine forventninger under EF-vilkår at kunne skabe sig et erhverv som effektive producenter, som også det danske samfund måtte hilse med tilfredshed, spreder det pessimisme blandt landbougdommen at læse om politiske bestræbelser for at anvende en bopælspligt som kriterium for retten til at erhverve egentlige landbrug, mens man dropper uddannelseskriteriet. Ingen ung landmand er i stand til at føle, at en sådan politik er fremtidsvendt og egnet til at stimulere ham i etableringssituationen, — den situation, der for ham i hele hans forestillingsverden står som den store, vanskelige barriere, der skal overvindes, for at han kan komme i gang med at opbygge sit effektive landbrug.

Mulighederne for egen opsparing af kapital i ungdomsårene forslår ingen steder. Kapitalmæssigt er den unge landmand handicappet overfor andre interessenter.

Det sidste års love eller lovændringer har på intet sæt lettet ham etableringssituationen. — tværtimod.

Uddannelsen er den tilgængelige udrustning for ham. Navnlig blandt landbrugs-skoleelever føler man sig droppet, hvis man politisk ikke vil indrømme uddannelsen i landbrug en præferencestilling i forhold til ikke-uddannede interessenter.

Konsekvenserne af en sådan politisk linie, som ikke giver landbougdommen perspektiver i at uddanne sig, kan blive yderst alvorlige. De unge spørger sig selv og hinanden: Går vi og spilder tiden ved at uddanne os i landbrug? Ønsker man os ikke? Det er alvorligt nok, hvis rekrutteringen til landbrugserhvervet bliver endnu mindre end den er. Men mere alvorligt er det, at det er den mest foretagsomme del af landbougdommen, der gør sig flest tanker om, hvorvidt samfundet ønsker ham en fremtid som landmand og giver ham muligheder.

Skal den unge landmand stimuleres til sit erhverv, er det ikke nok at samle den politiske opmærksomhed om dem, der skal afhænde deres landbrug, og om dem, man ikke vil have til at overtage disse landbrug. Det hører med i billedet, men det er ikke nok. Der må også være en konstruktiv politisk linie, der fører fremad for ham og lader ham få mod på tilværelsen.

Den præferencestilling, man indrømmer uddannelseskriteriet i kommende landbrugslove, kan blive afgørende for landbougdommens opfattelse af, om der er nogen, der fører en politik for ham — simpelthen om han kan nære tillid til en fremtid som landmand.

Med venlig hilsen

Mads Fr. Madsen.